cum aliis cultarum nationum comparandam quæ adhuc vagiunt in prima infantia, suntque pene ætatis, cujus fuit Italica sub finem decimitertii sæculi ante Dantem, Petrarcham et Boccaccium; et Gallica longe serius post dimidium decimiseptimi sæculi ante Petrum Cornellium, Molierum ac Racinum; et Germanica versus vigesimum annum decimioctavi ante Gottsched, Gessner, Haller, Gellert, Hagedorn, Lessing aliosque magnos viros. Concurrant igitur docti, Meccenates et ipsa suprema auctoritas ad hanc linguam excolendam dilatandamque, qua hisce temporibus Mercatores, Viatores, Milites, publicis muneribus Fungentes ad omnem eventum maximopere indigent. Unus e multis perhibeat hanc in rem testimonium Franciscus Baro de Carnea Steffaneo forojuliensis ab aulicis consiliis, Regius legatus cum summa auctoritate per Istriam, Dalmatiam, Albaniam; vir omni doctrina, comitate, patrocinio in benemeritos scientesque homines, ac facili accessu celebris; qui civitates, oppida, vicos, sylvas, vias, portus, solum, populi mores perlustrans animadvertit præter italicam linguam etiam illyricam esse scitu necessariam. Quo Barone Steffaneo; nunc Archiducis Ferdinandi Principis hæreditarii moderatore sapientissimo; cum multa præclara in illis regionibus constituta fuerint, hoc quoque aliaque utilia adhuc expectanda